

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/135/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011690
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113011690.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému X. Z., nar. XX.X.XXXX v Z. nad Z., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods.1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 7.8.2015, sp.zn. 8T/106/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. januára 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného X. Z. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 7.8.2015, sp.zn. 8T/106/2013, bol obžalovaný X. Z. uznaný vinným pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 30.11.2009 v Martine uzavrel s W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., K. XXX, ústnu dohodu o užívaní osobného motorového vozidla AUDI A8, r.v. 1997, EČ: MT XXX AK, VIN: D pri ktorej sa zároveň zaviazal, že bude ďalej splácať úver, ktorý si W. J. zobral dňa 31.01.2009 na kúpu predmetného vozidla od spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Piešťany a mal sa tak po splatení celého úveru stať vlastníkom vozidla, pričom X. Z. úver splácal len do 01.07.2010, kedy uhradil spoločnosti Home Credit Slovakia poslednú splátku, v splácaní ďalších splátok úveru ďalej nepokračoval, vozidlo W. J. nevrátil a nereagoval ani na písomnú výzvu na vrátenie vozidla, ktorú mu W. J. zaslal dňa 26.01.2012, pričom vozidlo sa doposiaľ nachádza na neznámom mieste, čím takto neoprávneným prisvojením spôsobil majiteľovi W. J. podľa odborného vyjadrenia škodu vo výške 1.603,- Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 239 odsek 4 Trestného zákona v spojení s § 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásady uvedenej v § 41 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba 3 roky. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, uložený obžalovanému trestným rozkazom OS Nitra sp. zn. 2T 134/12 zo dňa 12.11.2012, právoplatný dňa 17.01.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný uhradiť poškodenému W. J., nar. XX.XX.XXXX v W., bytom Y., K. XXX škodu vo výške 1.603,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol ihneď po vyhlásení napadnutý odvolaním obžalovaného proti všetkým výrokom citovaného rozsudku. V písomnom odôvodnení odvolania obhajca uviedol, že už pred súdom prvého stupňa žiadal oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, tak ako tomu bolo pri prvom prejednávaní veci na súde prvého stupňa, avšak okresný súd sa stotožnil s názorom krajského súdu vysloveným v predchádzajúcom konaní a vyniesol odsudzujúci rozsudok v neprospech obžalovaného. V ďalšom poukazoval na skutočnosť, že poškodený nejaví záujem o vyriešenie veci v

jeho prospech a aj z jeho nezáujmu vyplýva, že jeho konanie je klamlivé a naopak obžalovaný pravdivo objasnil celú záležitosť ako sa stala. Poškodený si skoro dva roky nepreveroval či obžalovaný riadne spláca jeho úver a sám potvrdil, že mal vedomosť o tom, že vozidlo je pokazené a má byť dané do servisu. Je zarážajúce, že by nemal vedomosť o tom, že obžalovaný ho vyzval na to, aby si motorové vozidlo prevzal. Napadnutý rozsudok preto považuje za neobjektívny, nakoľko obsahuje rozpor vo vzťahu k predchádzajúcemu rozhodnutiu. Trpí vadami, najmä pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, pričom súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu nutnosti vypočuť svedka G. N., ktorý vie o celej veci a mohol by potvrdiť výpoveď obžalovaného, alternatívne, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril i splnomocnenec poškodeného W. J., ktorý uviedol, že dôvody odvolania obžalovaného považuje za tendenčné a účelové a nestotožňuje sa s nimi. Poškodený bol riadne vypočutý v prípravnom konaní, vyčíslil a uplatnil si náhradu škody a tiež bol osobne prítomný na odvolacom konaní dňa 29.4.2015. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný, pričom krajský súd v predchádzajúcom konaní vyslovil názor, že v predmetnej trestnej veci nie je možné hovoriť o nepatrnej závažnosti činu. Nie je pravdou, že by poškodený nejavil záujem o vyriešenie vecí, práve naopak viacerými úkonmi sa aj v rámci trestného konania domáhal svojich práv, pričom bolo povinnosťou obžalovaného, aby za tak dlhú dobu vec s poškodeným vyriešil, čo sa však nestalo. Bol to obžalovaný kto nemal snahu vec riešiť. Jeho protiprávne konanie okrem iného potvrdzuje skutočnosť, že vozidlo napriek viacerým výzvam nevrátil, údajne ho odstavil v areáli autoservisu a nevie kto ho vzal. V prípade, že by mal záujem seriózne v zmysle uzavretej dohody vec riešiť, mal vykonávať splátky úveru alebo vozidlo vrátiť. Okresný súd správne rozhodol, keď zaviazal obžalovaného uhradiť mu spôsobenú škodu. V ďalšom sa vyjadril k uloženému trestu a záverom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného za splnenia zákonných podmienok v jeho neprítomnosti, obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania a nad rámec uvedeného dodal, že uložený trest obžalovanému nepovažuje za správny a zákonný s tým, že bol ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu a taktiež dal do úvahy i správnosť výroku o náhrade škody vzhľadom k tomu, že by mohlo dôjsť k určitému započítaniu pohľadávok medzi poškodeným a obžalovaným.

Zástupkyňa krajskej prokurátorky uviedla, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje v celom rozsahu za správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba navádzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Obžalovaný je usvedčovaný výpoveďou svedka a poškodeného W. J., svedka G. N. a listinnými dôkazmi, pričom zaoberajúc sa obranou obžalovaného túto správne vyhodnotil ako účelovú najmä s poukazom na výpoveď svedka G. N.. Je nepochybné, že obžalovaný tým, že si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, tak z hľadiska subjektívnej ako aj objektívnej stránky a obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu. Pokiaľ ide o odvolacie námietky

keď napadnutý rozsudok obžalovaný považuje za neobjektívny, nakoľko obsahuje rozpor vo vzťahu k predchádzajúcemu rozhodnutiu a trpí vadami, najmä pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení a domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu nutnosti vypočuť svedka G. N., s týmito sa odvolací súd nestotožnil. Napadnutý rozsudok pokiaľ sa týka skutkových zistení je totožný s predchádzajúcim rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktoré bolo nadriadeným súdom zrušené iba z dôvodu právneho posúdenia už vtedy správne zisteného skutkového stavu a to z podnetu prokurátorského odvolania. Pokiaľ ide o výpoveď svedka N., táto bola za splnenia zákonných podmienok a aj so súhlasom obžalovaného prečítaná na hlavnom pojednávaní, teda dôkaz bol vykonaný zákonným spôsobom a nie je dôvod ho opakovať len preto, že obžalovaný v súčasnom štádiu konania nesúhlasí so závermi súdu, ktoré sú pritom vo vzťahu k skutkovým zisteniam rovnaké a tiež správne, majúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Preto odvolací súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam ako aj právnej kvalifikácii nezistil žiadne pochybenie odôvodňujúce zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Napokon tiež pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania uvedené v § 34 ods.1, 4 Tr.zák., najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že v mieste trvalého bydliska ho bližšie nepoznajú a v období od 01.01.2010 do 30.04.2013 bol uznaný za vinného zo spáchania 5 priestupkov na úseku cestnej dopravy. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť (v prípade 5 odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený), pričom naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 12.11.2012, sp. zn. 2T/134/2012, právoplatným dňa 17.01.2013, odsúdený pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky. Tento trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 08.01.2013. U obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca ani priťažujúca okolnosť a nakoľko boli splnené zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásady uvedenej v § 41 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na citované odsúdenie Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 2T/134/2012, správne okresný súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa zákonnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného a to podľa § 239 ods. 4 Tr. zák., t.j. od 1 až 5 rokov. Po zhodnotení všetkých kritérií na ukládanie trestu dospel aj odvolací súd k záveru, že súhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky bude splnený je ho účel, za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Nitra zo dňa 12.11.2012, sp. zn. 2T/134/2012, právoplatného dňa 17.01.2013, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Napokon aj výrok o náhrade škody je v súlade so zákonom. Poškodený W. J. si včas a riadne uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1.603,- €, ktorá mu vznikla trestným činom a ktorá bola v trestnom konaní preukázaná. Preto súd prvého stupňa správne podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť na náhradu takto vyčíslenej a preukázanej škody do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa § 287 ods. 1 Tr. por.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.